РІШЕННЯ РАЗОВОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВЧЕНОЇ РАДИ ДФ 36.053.018 ПРО ПРИСУДЖЕННЯ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

Разова спеціалізована вчена рада **ДФ 36.053.018** Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка Міністерства освіти і науки України прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії **Осмачко Юлії Олександрівні** з галузі знань 02 «Культура і мистецтво» зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво».

Осмачко Юлія Олександрівна, громадянка України, народилася 21 жовтня 1994 року в місті Рава-Руська Львівської області. Упродовж 2013–2017 рр. навчалася в ДДПУ імені Івана Франка. Отримала базову вищу освіту за напрямом підготовки «Музичне мистецтво» та здобула кваліфікацію бакалавра музичного мистецтва, вчителя музичного мистецтва.

У 2017–2018 рр. – продовжила навчання в ДДПУ імені Івана Франка. Отримала повну вищу освіту за спеціальністю «Музичне мистецтво» та здобула кваліфікацію магістра музичного мистецтва, вчителя музичного мистецтва та художньої культури, викладача за профілем (фортепіано) (диплом з відзнакою).

У 2019–2021 рр. навчалася у Дрогобицькому музичному фаховому коледжі ім. В. Барвінського за спеціальністю «Музичне мистецтво» та здобула кваліфікацію артиста камерного ансамблю, концертмейстра, викладача мистецької школи (фортепіано).

Упродовж 2019–2023 рр. навчалася в аспірантурі ДДПУ імені Івана Франка. Закінчила аспірантуру за спеціальністю 025 «Музичне мистецтво». Отримала академічну довідку № ІММа-58 про виконання освітньо-наукової програми галузі знань 02 «Культура і мистецтво» зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво».

З вересня 2021 р. і по теперішній час – викладач фортепіано та концертмейстер у музичній школі м. Комарно.

Статті у наукових фахових виданнях України:

1. Осмачко Ю. Мистецька діяльність представників львівської фортепіанної школи у США. Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку: наукові записки РДГУ. Серія: мистецтвознавство. Випуск 30. 2019. С. 82-89. URL: https://zbirnyky.rshu.edu.ua/index.php/ucpmk/article/view/192/156
2. Осмачко Ю. Історичні передумови появи когорти українських піаністів у Північній Америці. Науковий вісник Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової «Музичне мистецтво і культура. Випуск 31. Книга 2. 2020. С. 36–50. URL: http://music-art-and-culture.com/index.php/music-art-and-culturejournal/article/view/617/991
3. Осмачко Ю. Твори українських композиторів у концертновиконавській діяльності піаністів діаспори США (друга половина XX ст.). Fine Art and Culture Studies. Луцьк : Видавничий дім «Гельветика», 2022. Випуск 2. С. 48–56. URL: http://journals.vnu.volyn.ua/index.php/art/article/view/580/529
4. Осмачко Ю. Творчість українських композиторів у концертновиконавській практиці піаністів діаспори Канади другої половини XX ст. Мистецтвознавчі записки. Випуск 43. 2023. С. 187–193. URL: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/5029/_2023_43-187-

193.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Статті у іноземних наукових періодичних виданнях:

5. Осмачко Ю. Олександр Слободяник: аспекти творчої діяльності видатного українського піаніста-віртуоза. Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Sciences, VIII(40), I.: 232, 2020 June. С. 11. URL: https://seanewdim.com/wp-content/uploads/2021/05/Oleksandr-Slobodyanyk-aspectsof-the-creative-activity-of-an-outstanding-Ukrainian-pianist-virtuoso-J.-Osmachko.pdf

6. Осмачко Ю. Виконавське мистецтво Ірини Кондри як ознака фаховості українських піаністів північноамериканської діаспори другої половини XX ст. Міжнародний науковий журнал «Грааль науки». Серія: культура та мистецтво. № 16 (червень). 2022. С. 644–647. URL: https://archive.journalgrail.science/index.php/2710-3056/article/view/399

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

7. Осмачко Ю. Мистецька праця Миколи Полевського в контексті розвитку фортепіанного виконавства та педагогіки української діаспори США. Scientific horizon in the context of social crises. Scientific collection «Interconf». № 50. Tokyo. 2021. С. 340-344. URL:https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/interconf/issue/view/11-12.04.2021/506

8. Осмачко Ю. Композиторська спадщина Юрія Фіали крізь призму культурного діалогу України й Канади. «International scientific discussion: problems, tasks and prospects». Scientific collection «Interconf». № 99. 2022. С. 482–490. URL:https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/interconf/issue/view/19-20.02.2022/719

9. Осмачко Ю. Камерно-інструментальне виконавство Дарії ГординськоїКаранович. Знакові постаті камералістики: до ювілейних дат. 2019. С. 68–70.

10. Осмачко Ю. «Майстер фортепіанного туше»: памяті відомого українського піаніста-віртуоза Олександра Слободяника. Розвиток сучасної освіти і науки: результати, проблеми, перспективи. Том VIII: діалог у розвитку науки та освіти. С. 51–53. URL:https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/31166/1/Rozwoj_April_2020_25.05.pdf#page=51

11. Осмачко Ю. Спадкоємність фортепіанних і педагогічних традицій Василя Барвінського (на прикладі діяльності українських піаністів північноамериканської діаспори). «Музична україніка» (композитори України у парадигмі світової музичної культури). 2023. С. 15–18.

12. Осмачко Ю. Американка з українським корінням: грані таланту видатної піаністки Марії Цісик. У к р а ї н а . Є в р о п а . С в і т . Історія та імена в культурномистецьких рефлексіях. С. 258–263. URL:https://journals.uran.ua/ukraine-europeworld/article/view/291421/285974

13. Концертна діяльність піаністки Лариси Крупи в контексті розвитку фортепіанного виконавства української діаспори Північної Америки. Музикознавчий універсум молодих. 2020. С. 92–95.

14. Основні засади фортепіанної педагогіки Любомира Горницького

Музичне мистецтво та виховання: Міжкультурні зв'язки України та країн Євросоюзу. 2023. С. 81–84.

15. Основні аспекти фортепіанної педагогіки Дарії Гординської-Каранович. Музична педагогіка у XXI столітті: традиції та інноваційний розвиток. 2022. С. 69–73.

16. Творча постать Зої Маркович в системі розвитку музичної освіти української діаспори США. «International scientific innovations in human life». 2021. С. 542–546.

17. Особливості музичного виховання в дошкільних закладах освіти (на прикладі діаспори США). Теорія і практика мистецької освіти. Ч. ІІ. 2021. С. 123–128.

18. Марта Шлемкевич-Савицька: життя і творчість української мисткині в еміграції. Science and technology: problems, prospects and innovations. 2023. С. 391–395. URL:https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/01/SCIENCE-AND-TECHNOLOGY-PROBLEMS-PROSPECTS-AND-INNOVATIONS-18-20.01.23.pdf

19. Творча постать Наталії Котович в системі музичної освіти української діаспори США другої половини XX ст. «International scientific innovations in human life». 2022. С. 407–410. URL: https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2022/04/INTERNATIONAL-SCIENTIFIC-INNOVATIONS-IN-HUMAN-LIFE-13-15.04.22.pdf

20. Мистецька діяльність композитора Юрія Фіали крізь призму міжкультурної комунікації. У к р а ї н а . Є в р о п а . С в і т . Історія та імена в культурно-мистецьких рефлексіях. 2020. С. 142–146.

21. Історичні та суспільно-культурні передумови появи когорти українських піаністів у Північній Америці. Україністика: нові імена в науці. 2020. С. 114–117.

Наукові праці, які додатково відображають наукові результати дисертації:

22. Шуть Василь. Вибрані твори. Навчальний посібник / Редакториупорядники: Ірина Бермес, Юлія Осмачко. вст. ст. Ю. Осмачко. Дрогобич : Посвіт, 2023. 64 с.

23. Осмачко Ю. Лідія Артимів: грані таланту видатної американської піаністки українського походження. Проблеми початкової освіти та мистецтва. Розділ: Музичне мистецтво. С. 114–120.

24. Осмачко Ю. Любомир Горницький: штрихи до творчого портрета відомого галицького піаніста – вихованця Дрогобицької гімназії. Література та культура Полісся. Випуск 99. Ніжин, 2020. URL:https://lkp.ndu.edu.ua/index.php/polissia/article/view/591

У дискусії взяли участь усі члени разової спеціалізованої вченої ради:

Фрайт Оксана Володимирівна, доктор мистецтвознавства, доцент, проф. кафедри музично-теоретичних дисциплін та інструментальної підготовки ДДПУ ім. І. Франка.

Граб Уляна Богданівна, доктор мистецтвознавства, доцент, професор, завідувач кафедри музичної медієвістики та україніки Львівської національної

музичної академії імені М. В. Лисенка. Зауваження, висловлені у відгуку опонента:

1) Величезний тематичний обсяг матеріалу і бажання максимально його висвітлити у своїй праці призвів до деякої перевантаженості інформацією загального культурологічного спрямування і її констатуючо-описового характеру. Звідси хотілося б більш чіткого структурування історіографічного масиву і виразного елімінування саме піаністичної складової у різноаспектному її вираженні;

2) У другому розділі дослідження шановна дисертантка розглядає джерела формування фортепіанного виконавства в еміграції, засади якого заклала українська фортепіанна школа. Її сукупно формують різні регіональні відміни, на яких виховувалися її численні представники в еміграції, серед яких дисертантка виокремлює львівську фортепіанну школу, київську, одеську і харківську с. 80. Цілком слушно ствердивши про важливість професійних засад, на яких сформувалися піаністи, що згодом склади гроно еміграційних виконавців, дисертантка, на жаль, не конкретизувала особливості української фортепіанної школи назагал і її регіональних прикмет. Що б уможливило типологічний аналіз виконавського стилю окремих піаністів і заакцентувало їх приналежність до означених шкіл.

Новосядла Ірина Степанівна, кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри методики музичного виховання та диригування Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Зауваження, висловлені у відгуку опонента:

1) У тексті дуже багато пунктуаційних помилок: часто відсутні розділові знаки у складнопідрядних реченнях, подекуди не виділені комами дієприкметникові й дієприслівникові звороти, вставні слова; пропущені тире між узагальнюючим словом і однорідними членами речення, також не виділені прикладки зі значенням уточнення. Це ускладнює сприйняття тексту і розуміння його змісту при читанні.

2) Структура дисертаційної роботи непропорційна: розділ І займає 42 сторінки, розділ ІІІ – 43 сторінки, тоді як розділ ІІ – 127 сторінок, з яких п.2.1.1 – 80 сторінок, тобто обсяг підрозділу вдвічі перевіщує обсяг цілого розділу. Величезний об'єм розділу ІІ переобтяжений інформацією, яка, на нашу думку, є зайвою. Так, назва підрозділу 2.1 звучить як «Соціокультурний контекст діяльності українських піаністів у США (1950–1980-ті роки)», однак дуже багато уваги приділено доеміграційному періоду багатьох митців (А. Рудницького, О. Ейдельмана, Р. Савицького, В. Безкоровайного, Р. Темницької (Білинської), І. Шмериковської-Прийми, Д. Гординської-Каранович), а також опису композиторського доробку (не лише фортепіанного) окремих музикантів. Оскільки третя хвиля еміграції українських піаністів була найчисельнішою, доцільніше було б згрупувати персоналії відповідно до пріоритетних напрямів їх діяльності (тобто, піаністи-виконавці, піаністи-педагоги, піаністи-композитори тощо) і розглядати в окремих підрозділах. Крім того, таке групування у вигляді таблиці можна було б розмістити в Додатках. Розподіл за освітніми закладами, з якими пов'язана праця піаністів в США (приватна музична школа, консерваторія, УМІА та ін.) також доцільно було б винести в Додатки, обмеживщись в основному тексті посиланням на них. Такий

виклад матеріалу був би більш упорядкованим за змістом, краще б сприймався і запам'ятовувався. Також, на нашу думку, творчість піаністів, народжених у США (с. 181–202), можна було б розглянути в окремому підрозділі, виходячи з того, що розквіт їх діяльності в основному припадає на 60–80 -ті р.р. XX ст., а не на 90 -ті і початок 2000-х років, як інших музикантів, представлених в підрозділі 2.2.1.

3) У темі дисертаційної роботи наголошується на ІІ півріччі XX ст., у Вступі хронологічними межами визначено другу половину XX – перше десятиліття XXI століття. Однак в роботі дослідниця неодноразово згадує про події сучасної війни, розв'язаної РФ проти України, дає характеристику концертним виступам піаністів П. Гінтова, О. Луцишин, Д. Назаренка, Н. Шпаченко, що відбулись вже в другому десятилітті XXI ст. Також у п. 4 загальних висновків дисертантка зазначає, що *«...творчий діалог між Україною і країнами Північної Америки продовжується і сьогодні»* (с.250). Виходячи з цього, хронологічні межі слід було розширити до сьогодення.

4) У Додатках подано репертуарний список піаністів північноамериканської української діаспори з вказаними датою і місцем виконання. У загальних висновках йдеться про *«обсяг фонографічної спадщини українських митців, що представлений численними платівками, компакт-дисками на яких збережені цінні зразки музичної творчості митців»* (с. 250), але в тексті роботи згадки про звукозаписи виконання творів піаністами губляться через великий об'єм інформації. Вважаємо, що розміщення в репертуарній таблиці окремої колонки з вказаними роком і назвою рекордингової компанії записів творів надало б цій інформації більшої ваги.

Турчак-Лазуренко Леся Іванівна, кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри дизайну і технологій Київського національного університету культури і мистецтв. Зауваження, висловлені у відгуку опонента:

1) Стилістичні особливості;

2) У підпункті 1.2 «Суспільно-історичні та культурні передумови еміграції когорти українських піаністів до країн Північної Америки» варто було б більш детально висвітлити культурні передумови еміграції;

3) Не зовсім зрозумілий розподіл пунктів у Другому розділі: 2.1 «Соціокультурний контекст діяльності українських піаністів у США (1950–1980-ті роки)» та 2.1.1. «Постаті старшої генерації – піонери українського піаністичного мистецтва в Сполучених Штатах»;

4) Додаток А потребує хронологічного узгодження у розташуванні фотографій.

Мартинів Любомир Ігорович, кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри вокально-хорового, хореографічного та образотворчого мистецтва ДДПУ імені Івана Франка. Зауваження, висловлені у рецензії рецензента:

1) Більш ґрунтовного висвітлення потребує доробок піаністів-емігрантів у галузі композиторської творчості.

Результати відкритого голосування:
«За» – 5 членів ради
«Проти» – немає
«Утрималися» – немає

На основі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Осмачко Юлії Олександрівні** ступінь доктора філософії з галузі знань 02 «Культура і мистецтво» зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво».

Голова разової спеціалізованої вченої ради Оксана ФРАЙТ

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
Підпис
ЗАСВІДЧУЮ
вчений секретар